

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1132/2014
03.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету малолетног М.Ј. 1, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног М.Ј. 1 - адвоката Д.П., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 4 Км.107/13 од 24.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-131/14 од 24.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетног М.Ј. 1 - адвоката Д.П., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 4 Км.107/13 од 24.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-131/14 од 24.09.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину 4 Км.107/13 од 24.07.2014. године према малолетном М.Ј. 1 је, због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, на основу члана 14. став 2. тачка 5. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица изречена васпитна мера - посебна обавеза да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја у трајању од 6 (шест) месеци, с тим да малолетник може радити највише 120 часова, али тако да рад не омета његово школовање или запослење, а надзор над извршењем посебне обавезе врши суд, с тим да о томе може тражити извештај и мишљење органа старатељства. Малолетник је упозорен да, у случају неиспуњења изречене посебне обавезе, иста може бити замењена неком другом обавезом, односно другом васпитном мером.

Истим решењем, на основу члана 79. став 1. ЗМ, одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а законски заступник малолетног оштећеног М.Ј. 2 - његова мајка В.Ј. је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парници.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-131/14 од 24.09.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног М.Ј. 1 изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км.107/13 од 24.07.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног М.Ј. 1 - адвокат Д.П. због повреда закона из члана 439. став 1. ЗКП у вези члана 16. ЗКП и члана 441. ЗКП у вези члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП донесе решење којим ће у целини преиначити правноснажна решења Вишег суда у Зрењанину 4 Км.107/13 од 24.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-131/14 од 24.09.2014. године, тако што ће измењени предлог Вишег јавног тужиоца у Зрењанину КТМ.70/2012 од 06.11.2013. године са изменом од 24.07.2014. године одбити као неоснован.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца малолетног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац малолетног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреде закона из члана 439. став 1. ЗКП у вези члана 16. ЗКП и члана 441. ЗКП у вези члана 79. став 1. ЗМ, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном и то конкретно због повреда закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, с тим што бранилац суштински ове повреде закона образлаже тако што оспорава и полемички са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну и пристрасну оцену доказа, истицањем да се у радњама малолетног М.Ј. 1 не стичу битни елементи кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и да је суд на основу члана 423. тачка 2) ЗКП требало да донесе ослобађајућу пресуду, обзиром да ни из једног изведеног доказа не произилази постојање узрочно-последичне везе између радњи малолетног М.Ј. 1 и наступелих повреда оштећеног

М.Ј. 2 и да је оштећени лаку телесну повреду задобио од стране другог лица, те да су судови изведене доказе ценили само делимично и пристрасно, а што у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Како су, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца малолетног М.Ј. 1 - адвоката Д.П. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.